

Du är ånga

Kent

Du säger "När ni var små, säg vilka droger tog ni då?"
När vi var små så sköt vi kåda, bark och stål
Och hjärnan blev mjuk av luthersk ångest inför Gud
Och så blev jag sjuk och blev den skugga du ser nu

Men när natten var ljus
I vårt sextiotalshus
Så var vi långt, långt, långt härifrån
I vår dröm om att fly till någonting nytt

Jag är född i en tid precis när dammet lagt sig ner
En meningslös tid, exakt en tusendel försent
Och visst bor det ett skrik någonstans i ditt lugna, tysta liv
En vild fantasi som dränks i lådvinsnostalgi

Men när natten är ljus
I ditt sjuttiotalshus
Och du är ånga, spår av ett moln
I en dröm om att fly till någonting nytt
Och du håller så hårt och när längtan blir svår
Så är jag din, din, din att ta med
Att ta ut, att ta in i någonting nytt

Och när natten är ljus
I vårt åttiotalshus
Så är vi långt, långt, långt härifrån i vår dröm om att fly till
någonting nytt
Och vi håller för hårt, men den här drömmen är vår
Och du är min, min, min att ta med, att ta ut på en jakt
Efter tiden som flytt